Аллаха ми, ако Аллах да, ја се заиста нећу заклети, а да се, кад видим да је нешто друго боље од ње, нећу искупити за своју заклетву и урадити оно што је боље.“

Од Ебу Мусаа, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: „Дошао сам с групом припадника племена Еш'ар код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да тражим јахалицу. Посланик рече: ‘Тако ми Аллаха, нећу вам дати јахалице јер ја немам јахалица које бих вам дао!’ Остали смо ту након тога онолико колико је Аллах хтео да останемо. Потом нам је он дошао с три најбоље камиле и дао нам да их узјашемо. Пошто смо кренули, рекосмо: ‘Аллах нам неће дати берекет! Дошли смо Веровеснику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, тражећи јахалице; он се заклео да нам их неће дати, али нам их је потом ипак дао. Вратимо се Веровеснику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и подсетимо га (на то)!’ Након што смо му дошли, он нам рече: ‘Нисам вам их ја дао, Аллах вам их је дао! Аллаха ми, ако Аллах да, ја се заиста нећу заклети, а да се, кад видим да је нешто друго боље од ње, нећу искупити за своју заклетву и урадити оно што је боље.“

[متفق عليه] [صحيح]

Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, нам казује да је једном приликом дошао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, са неколико припадника његовог племена. Имали су за циљ, наиме, да затраже од Аллаховог Посланика да им дадне камиле за јахање како би учествовали у борби. Посланик се заклео Аллахом да нема никаквих камила да им дадне.“ Потом су се вратили, те су се задржали одређено време док Аллаховом Посланику нису стигле три камиле. Тада им их је послао, па су они једни другима казали: „Аллах нам неће дати берекета у овим камилама с обзиром да се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, заклео Аллахом да нам не може приуштити камиле.“ Вратили су му се и упитали га о томе. Посланик им рече да им је то заправо Аллах дао. Он, нека је узвишен, их је тиме опскрбио, а Посланик је само посредник у томе. Након тога Посланик им је скренуо пажњу рекавши: „Тако ми Аллаха, када се закунем Аллахом, иншаллах, да нешто урадим или не, а потом видим да је нешто друго боље и вредније, урадићу то што је боље, а оставити оно на шта сам се заклео, те ћу се искупити за заклетву.“